

Ти да ме пощишъ во глава-та моя,
Кога ќе излезе сура-та Ламіа

На мене да кажишъ.“

Легна и позаспа.

И слѣнце-то блѣсна, езеро си љче,
Ламя ќе излезе, таинъ да поглотне.

Какъ виде сура-та Ламіа

Малка-та девојка

И лична делѣ, и сивѣ идица.

Тога веле сура-та Ламіа:

„Сполай ти, боже, на тебе!

Три години време

По една малка мома,

На денъ еденъ таинъ;

Сега четврта година три таина.“

Нели фати малка девојка

Солдзе да роне,

Нели падна една жешка солдза

На личенъ свѣти Георги,

Съ разбуди, и на подзе съ найде,

На идицъ съ качи,

Та зеде маздракъ въ десна рѣка,

Съ пуши по Ламіа,

Та ъ веле и говоре:

„До сега ти, Ламіо, таинъ момѣ яде,

Сега таинъ тебѣ мѣздрѣкъ ќе ти бидитъ.“

Нели зина тая сура Ламіа

Да го поглотне;

Га ободѣ во клѣто гѣрло,

Та викна на тая малка девојка:

„Ела ми отвѣрзи зунга отъ тозлук-отъ,

Та вѣрзи клета Ламіа;

Заводи љ ти, љзе ќе љ терамъ,

Ќе љ носиме во града Троема

Жива на царски-те конаци.

Ќа љ виде цар-отъ керка му, веле:

„И ти удиса со магебсникъ Георги,

Съ магинѣ фатифте сура-та Ламіа,

Да лѣжите инсан-отъ.“

Тога љ ритна личенъ свѣти Георги